

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Gyorskocsi u. 52.
1255 Budapest, Pf.2.

19.M. 55 /2005/13.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a

a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (1051 Budapest, Nádor u. 2.; képviselő: dr.) által képviselt

( ) **felperesnek**

a dr. ügyvéd (1024 Budapest,) által képviselt
Rendészeti Biztonsági Szolgálat (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.)
alperes ellen

felmentési időre járó átlagkereset-különbözet megfizetése iránt indított perében
meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek bruttó 581.022 (azaz: Ötszáznyolcvanegyezer-huszonkettő) Ft felmentési időre járó átlagkereset-különbözetet és ennek a 2005. április 30. napjától a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Fővárosi Bírósághoz címezve a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál lehet 3 példányban előterjeszteni.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy amennyiben a fellebbező fél a fellebbezéssel egyidejűleg a tárgyalás tartását nem kéri, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha

- a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik;

- a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos;
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s :

A felperes 1981. óta teljesített szolgálatot az alperesnél, illetve annak elődeinél. Az alperes Különleges Szolgálatok Parancsnoksága Tűzszerész Szolgálatának állományában 22 évet dolgozott, szinte kizárólag 24-48 órás munkarendben.

A felperes 2004. április 27-től betegállományba került, majd egészségügyi okok miatt, jogerős FÜV határozat alapján az alperes vezetője felmentette szolgálati beosztásától, így 2005. május 1. napjától megkezdte 6 hónapos felmentési idejének letöltését. A felperes a betegállományt követően munkát már nem végzett. Az alperes a felperes felmentési időre járó átlagkeresetét a 2004. utolsó három és 2005. első zárt naptári negyedéve alapján (azaz 2004. április 1-től 2005. március 31-ig) számította, így a havi átlagkereset összegét 247.581 Ft-tal vette figyelembe, a felmentési időre járó bért ennek alapulvételével számította.

2005. április 18-án a felperes kérelemmel fordult az alperes Gazdasági Igazgatósága Közgazdasági Osztályának vezetőjéhez, melyben a Hszt. 108.§ (3) bekezdése alapján a felmentési időre járó átlagkeresetét a 2003. utolsó három és 2004. első negyedévének figyelembevételével (azaz 2003. április 1-től 2004. március 31-ig) kérte megállapítani, mivel akkor volt munkához köthető illetménye.

Az alperes Gazdasági Igazgatósága Közgazdasági Osztályának vezetője a 2005. április 24-én kelt 30-37-34/2005. ált. számú válaszában a felperes kérelmét elutasította.

Ez ellen a felperes 2005. május 9-én szolgálati panaszt terjesztett elő, melyet az alperes vezetője a 2005. június 24-én kelt 30-151-681/2005. ált. számú határozatával elutasított, és az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez elbírálásra felterjesztett.

Az ORFK vezetője a 2005. július 21-én kelt határozatában – melyet a felperes 2005. szeptember 29-én vett kézhez – a panaszt elutasította.

E határozattal szemben a felperes keresettel fordult a munkaügyi bírósághoz. Módosított kereseti kérelmében bruttó 581.022 Ft felmentési időre járó átlagkereset-különbözet megfizetésére kérte kötelezni az alperest, és ennek késedelmi kamatára is igényt tartott. A felperes perköltség-igényt nem jelentett be, e vonatkozásban kifejezetten a határozathozatal mellőzését kérte.

A felperes kifejtette, hogy a betegállománya alatt a Hszt. 112.§-a alapján távolléti díjat kapott, amelybe csupán a rendfokozati illetmény, a beosztási illetmény és a rendszeres illetménykiegészítés tartozott bele. Így figyelmen kívül maradt a szolgálat tényleges ellátásával együtt járó tűzszerész-pótlék, valamint az éjszakai és délutáni pótlék. Arra is hivatkozott, hogy a Hszt. 108.§ (1) bekezdése utolsó 4 negyedévet említ irányadó időszaknak, míg a (3) bekezdés második fordulata meghatározza,

hogy az irányadó időszakban, vagy azon kívüli időben kifizetett illetménynek az irányadó időszak alatti szolgálatteljesítés alapján járó, az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső részét lehet beszámítani. A 108. § (3) bekezdése tehát az átlagszámításhoz figyelembe vehető illetményt és irányadó időszakot a szolgálatteljesítéshez köti, ami a felperes esetében a 2003. II–III-IV. és 2004. I. negyedéve. Kiemelte, hogy a Legfelsőbb Bíróság BH.1995.192.sz. határozata szerint az utolsó 4 naptári negyedévnek az átlagkereset-számítás szempontjából azt kell tekinteni, amelyekben a munkavállaló a munkaviszonya fennállása alatt munkavégzése alapján utoljára munkabérben részesült. Bár ez a döntés munkaviszony alapján számított átlagkeresetre vonatkozik, azonban a felperes ezt alkalmazhatónak tartotta a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyára is, tekintettel arra, hogy a Hszt. indokolása kifejezetten visszautal arra, hogy az illetmény kifizetésének a havi átlagkereset meghatározásának módját, az illetményből történő levonások rendjét a javaslat a munkajogi szabályokkal konform módon rendezi.

Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult és perköltség iránti igényt is előterjesztett. Azzal védekezett, hogy a hivatkozott Hszt. 108.§ (3) bekezdéséből nem lehet a felperes által meghatározott következtetésre jutni, miszerint az utolsó 4 naptári negyedév vizsgálatkor csak a ténylegesen munkában töltött időszakot lehet figyelembe venni, így a kereseti kérelem jogalapjaként ez nem vehető figyelembe. Tekintettel arra, hogy a felperes a felmentési idejét 2005. május 1. napjától kezdte meg, a felperesre vonatkozó átlagkereset számításánál a 2004. II. negyedév és a 2005. I. negyedév közötti időszak az irányadó. A felperes által hivatkozott Legfelsőbb Bírósági határozatot a jogvita elbírálásánál nem látta falkalmazhatónak, különös tekintettel arra, hogy a Hszt. vonatkozásában a Munka Törvénykönyvének rendelkezései sem vehetők figyelembe, illetve a Legfelsőbb Bíróság döntése meghozatalának időpontjában még a Hszt. sem létezett.

Az alperes a felperes módosított kereseti kérelmének összecszerúségét egyébként nem vitatta.

A felperes keresete alapos.

A felek között fennállt jogviszonyra nem vitásan a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt) rendelkezései vonatkoznak.

A felperes jogviszonya az alperesnél felmentés folytán szűnt meg. A Hszt. 57.§-a alapján a felperest megillető felmentési idő 6 hónap. A felmentési időre a felperest az átlagkeresete illeti meg, s a felmentési időre járó átlagkeresetet az utolsó szolgálati napon, azaz 2005. április 30. napján kellett részére kifizetni, figyelemmel a Hszt. 63.§ (5) bekezdésére.

Az átlagkereset-számítás módját a Hszt. 108.§-a az alábbiak szerint tartalmazza:

108. § (1) Ahol e törvény átlagkeresetről rendelkezik, ott a havi átlagkereset összegének megállapításánál az esedékesség időpontjában érvényes alapilletmény és illetménykiegészítés, valamint az utolsó 4 naptári negyedévben (irányadó időszak) kifizetett illetménypótlék, jutalom és külön juttatás együttes összegének egyhavi átlagát kell alapul venni.

(2) Ha a hivatásos állomány tagjának a szolgálati viszonya 4 naptári negyedévnél rövidebb, az átlagkeresete megállapításakor a nála számításba vehető naptári negyedév(ek), negyedév hiányában az utolsó naptári hónap(ok)ra kifizetett, (1) bekezdés szerinti illetményekeket és juttatásokat kell figyelembe venni.

(3) Az irányadó időszakban kifizetett, de az irányadó időszakot meghaladó, meghatározott időtartamra járó illetménynek, továbbá az irányadó időszakon kívüli időben kifizetett, de az irányadó időszak alatti szolgálatteljesítés alapján járó illetménynek csak az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső (időarányos) részét lehet beszámítani.

(4) Ha a hivatásos állomány tagjának a fennálló szolgálati viszonya egy naptári hónapnál rövidebb, átlagkeresetként a távolléti díjával azonos összeget kell megállapítani.

Tekintettel arra, hogy a felperes hosszú időn keresztül állt jogviszonyban az alperessel, esetében a Hszt. 108.§ (1) és (3) bekezdését kell az átlagkereset megállapításakor alkalmazni. Az átlagkeresetet tehát az esedékesség időpontjában érvényes alapilletmény és illetménykiegészítés, valamint az utolsó 4 naptári negyedévben kifizetett illetménypótlék, jutalom és külön juttatás együttes összegének 1 havi átlagára figyelemmel kell megállapítani.

A vita a felek között abban alakult ki, hogy miként kell értelmezni az utolsó 4 naptári negyedév fogalmát, azaz az irányadó időszakot a felmentési idő megkezdését megelőző utolsó 4 zárt naptári negyedév alapján kell meghatározni, amikor a felperes nagyrészt betegállományban volt, vagy pedig a betegállomány előtti 4 zárt naptári negyedévet kell figyelembe venni, amikor a felperes ténylegesen szolgálatot teljesített, munkát végzett.

A Hszt. csupán az utolsó 4 naptári negyedévet határozza meg irányadó időszakként, ám nem tartalmaz közelebbi iránymutatást arra, hogy ezt a munkában töltött időszakra, vagy a felmentést közvetlenül megelőző időszakra kell érteni. A bíróságnak így a jogszabály értelmezésével kellett álláspontját kialakítani. Ehhez segítségére volt a felperes által is hivatkozott BH.1995.192.sz. eseti döntés, amely az 1993. májusában hatályos Munka Törvénykönyvbeli rendelkezéseket értelmezve arra az álláspontra jutott, hogy az átlagkereset meghatározása során az utolsó 4 naptári negyedévnek azokat a negyedéveket kell tekinteni, amelyekben a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt a munkavégzése alapján utoljára munkabérből részesült. A Munka Törvénykönyve 152.§-ának (3) bekezdése – melyet a Legfelsőbb Bíróság értelmezett – ekkor az alábbiakat tartalmazta:

(3) Az átlagkereset-számítás alapjául az utolsó négy naptári negyedévben kifizetett munkabérek szolgálnak. Ha a munkavállaló munkaviszonya ennél rövidebb, a megelőző naptári negyedévben, ennek hiányában a megelőző hónapokban (hónapban) kifizetett összegeket kell figyelembe venni.

A Legfelsőbb Bíróság a jogszabály értelmezésénél abból indult ki, hogy az Mt. a kifizetett munkabérek átlagolásáról rendelkezik, így amennyiben – pl. betegállomány miatt – kifizetett munkabér nincs (csupán táppénz), azokat a negyedéveket kell figyelembe venni, amikor a munkavállaló munkavégzése alapján utoljára munkabérből részesült.

Bár a fenti értelmezés munkaviszonyra vonatkozott, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának szolgálati viszonyára is paralel alkalmazni lehet. Ugyanis a Hszt.

is az utolsó 4 naptári negyedévben kifizetett illetménypótlék, jutalom és külön juttatás együttes összegét rendeli alapul venni az átlagkereset számításakor. Amennyiben tehát az állomány tagjának illetménypótlékot – betegállományára tekintettel – nem fizetnek, úgy vissza kell térni arra az időszakra, amikor még rendszeresen munkát végzett, s a 4 zárt naptári negyedévet ennek figyelembevételével kell megállapítani. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy a felperes a betegállományára tekintettel a Hszt. 112. §-a szerinti távolléti díjban részesült. Az átlagkeresetszámítás különbözik a távolléti díj számításától, így nem lehet elfogadni, hogy az olyan időszakra, amelyre a törvény átlagkereset kifizetését rendeli, a távolléti díj - többnyire alacsonyabb - összegével számoljon a munkáltató.

Mindezekre tekintettel a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának szolgálati viszonya megszüntetésekor is az utolsó 4 naptári negyedévnek azokat a negyedéveket kell tekinteni, amelyekben a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszony fennállása alatt szolgálatteljesítése alapján utólagra kifizetett illetménypótlékban részesült.

Tekintettel arra, hogy az alperes a felperes keresetének összecszerúségét nem vitatta, a bíróság erre már külön bizonyítást nem folytatott le, s a kereseti kérelmet alapul véve rendelkezett a 6 hónapi felmentési időre járó illetménykülönbözet megfizetéséről.

A feleket a perben tárgyi költségmentesség illette meg a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 2.§. (1) bekezdésének f./ pontja alapján. A le nem rótt illetéket ugyanezen rendelet 14.§-a szerint az állam viseli, tekintettel arra, hogy a peresztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5.§-a alapján teljes személyes illetékmentességben részesül.

A bíróságnak a perköltség összegéről a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján határoznia nem kellett.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233.§. (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2006. szeptember 22.

dr. Bérces Nóra s.k.
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott
Roszinszky Rudolfné és Pardi Ilona
ülők helyett is.

A kiadmányhitelelül

Hofferné

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
49. Mf.630.1/2007/3.

FŐVÁROSI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM:	kebb
REGISZTRÁCIÓS SZÁM:	2007-07-10
PÉLDÁNY:	FELZET
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN	
ÜGYSZÁM:	19.M.5547/2005/13
UTÓÍRATON:	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (1051 Budapest, Nádor u. 2., ügyintéző: dr. jogtanácsos) által képviselt ( ) felperesnek, a dr. ügyvéd ( ) u. 19.) által képviselt **Rendészeti Biztonsági Szolgálat** (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.) alperes ellen felmentési időre járó átlagkereset-különbözet megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 19.M.5547/2005/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet.

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felek által egyezően előadott tényállás alapján helyesen alkalmazta és értelmezte a hivatkozott jogszabályokat és abból helytálló jogi következtetést levonva hozta meg érdemi döntését, amellyel a másodfokú bíróság is teljes mértékben egyetértett. A Fővárosi Bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira is tekintettel, annak szükségtelen megisméltése nélkül hagyta helyben.

A pernyertes felperes perköltséget nem igényelt, ezért e tárgyban dönten a Pp. 78. § (2) bekezdés értelmében nem kellett.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési eljárás illetékét az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján.

Budapest, 2007. június hó 20.

dr. Vrábl Eszter sk.
a tanács elnöke

dr. Kántor Tünde sk.
bíró

Ané. dr. Vinczai Éva sk
előadó bíró

A kiadmány hiteleténél
Csérnyikné Karácsonyi Márta

1 + 7 példány + 0

711. B3